

EXPEDITIE MAART 2018

Vrijdag 23 maart

Het zou een gebroken weekend worden. Vliegend Hert had een mobiliteit probleem en moest het weekend over slaan. Bam Bam en Uil moesten zaterdagmiddag al weer terug, Yeti en Oei Oei zondagmorgen. Bleef the Bat over die alleen een vol weekend kon maken. Maar deze bleef ook maar solidair en zou ook zondagmorgen terug gaan. Voordeel was wel dat Bam vrijdag vrij was en zodoende kwam het dat "Hermann" de VW camper van Bam Bam om 10:00 bij The Bat op de dam stond. De volgende die opgepikt moest worden was de Wijze Uil. Onderweg vroegen we ons al af of hij was neergedaald uit zijn hoge nest en klaarstond om opgepikt te worden. Bij aankomst onder zijn nest was er geen Uil te zien. Bam appte hem, maar er kwam geen antwoord. The Bat besloot om onder in de catacomben (parkeergarage) te gaan kijken of hij daar misschien stond. Want de camper kon qua hoogte niet naar binnen. En ja hoor, daar stond onze uil met iemand leuk te keuvelen. Hij had als excuses dat hij had geappt dat hij beneden stond met spullen en dat we hem daar weg moesten halen. Blijkbaar had hij zijn kijk en luistergeld nog niet betaald want wij hadden niets gezien. Deze bleek later pas om 22:15 binnen te rollen op onze mobielen. Nadat we de spullen (2 tuinstoelen) binnendoor naar boven te hebben gesleept en in de camper gedauwd kon de reis verder gaan. Op naar de Aldi voor de nodige drink en etenswaren voor het weekend. Daarbij wordt niet geheel rekenschap gehouden met de gedeeltelijke aanwezigheid van diverse clubleden dit weekend. Alhoewel Bat nog kon verhinderen dat Uil nog een groot voordeel pak WC-papier in de kar zou deponeren. De ketel pilde al uit van het WC-papier en straks pasten wij er zelf er niet meer bij in. Uil blonk uit in hulpvaardigheid, en toen hij niks meer in onze winkelkar mocht deponeren hielp hij maar een vrouw met de boodschappen op de kassa band te zetten. Na afgerekend en de boodschappen in de auto kon het naar het volgende station, de K&K in Meppen voor de "Duitse" braadworst" en de Jagermeister. Uil moest ook nog een Blanke mee en nadat Bam had betaald vroeg Bat of we ook een sleutels van de Ketel bij ons hadden. Nee luide het antwoordt. Bam stuurde een berichtje naar Yeti dat hij op moest schieten want wij hadden geen sleutel. En zo togen we, nadat we nog een broodje hadden gekocht richting de auto, en kregen een appje van; "Herman heeft sleutels". O, ja moet ik even kijken, en ja hoor even later dook de uil

met sleutels uit de camper. Nu kon het niet meer mis gaan en we togen richting de Ketel, ons onderkomen voor de komende twee dagen. Aangekomen werd direct door Bam Bam een vuurtje gemaakt en met de meegebrachte tuinstoelen en een biertje hadden we het weekendgevoel helemaal te pakken.

Even later kwam ook Yeti met zijn Campertje aan rollen en was alleen het wachten nog op Oei Oei. Naar een poosje vertrokken we toch richting de Ketel. Het voorjaar was nou nog niet zo ver dat je geen koude handen kreeg van een blik bier in je handen. Na een paar biertjes en een borreltje begon Bam met het eten. We hadden namelijk gekozen Chili Concarne gekozen met vier verschillende bonen, bruine, zwarte, kapucijners en linzen. Daarbij had Bam zelf van huis baby pepparonies meegenomen, welk volgen uil bedrieglijk op zilveruitjes leken. En het was al te laat om deze vergissing nog terug te draaien. Heel het gezicht van Uil ging in een grimas staan, en het raam vloog open en Uil deponeerde al vast zijn eerste kwakje van het weekend. Maar het moet gezegd worden, het eten was voortreffelijk. Naar het eten hebben we nog even een rondje gemaakt naar het zandgat om te kijken hoever de bevers de watervoorziening nog beïnvloeden. We liepen langs de Hase oever waar Sneeuwkllokjes en wilde Narcissen bloeiden. Deze (stijle) oever is een ideale plek voor ijsvogels en Bam Bam wees nog een nest aan welk vorig jaar bewoond was. Dit jaar maar eens wat meer in de gaten houden dus.

We liepen verder langs de oude kampeerplaats over het pad langs de Hase. Yeti en Uil hadden de sas er goed in en kregen niet eens in de gaten dat direct naar de kampeerplaats een Ree rustig stond te kijken of hij ook opviel. Niet dus voor Yeti en Uil, maar The Bat zag hem wel staan en maakte direct een foto.

Bij de "Alt Arm" aankomen bleek het hoogwater de beverdam te hebben weggespoeld zodat het water nu een stuk lager stond. Verder ging het naar de beverdam in het zandgat. Ook deze was

niet meer intact en de vraag was of er nog wel bevers waren. Er waren geen verse sporen meer te

ontdekken. Naar nog even rond te hebben getrokken door het zandgat en nog een vossenkeutel op een hoopje zand te hebben gedetineerd togen we terug, het werd al donker en ook Oei Oei kon elk moment aankomen. We waren op tijd terug en Uil ging een napje doen. Toen Oei Oei tegen 20:30 arriveerde kwam Uil weer boven theewater en begon direct onze nieuweling te begroeten met een Coitus Auris. Het bleef nog lang gezellig met een biertje, borreltje en rokertje, tot de gordijntjes langzaam dicht vielen.

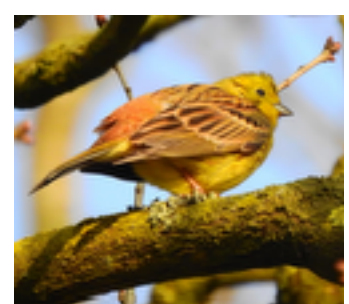

Zaterdag 24 maart.

The Bat was vroeg wakker en moest plassen. Terwijl hij dat deed zag hij een eekhoorn richting het "Indianenkamp" gaan. Tijd om deze te proberen op de gevoelige plaat vast te leggen. Maar toen onze Bat met het fototoestel verscheen was er geen eekhoorn meer te zien. En als je toch al op pad bent en de zon komt net op boven de ochtendmist dan ga je kijken of er nog meer te beleven

is in de natuur. En zie de volgende observaties.

Daarbuiten was er nog een ree dat bij het "Indianenkamp" wegvlochtte maar te snel verdwenen was om deze vast te leggen. Ook een specht liet zich niet vast leggen door iedere keer aan de achterkant van de boom te gaan als je te dicht bij kwam. Maar de haas, de beverrat en de geelgors konden wel tot de verzameling worden toegevoegd. Bij terugkomst stond Yeti al te buiten. Tijd om het ontbijt op de tafel te krijgen. Bat vond nog een paar pakjes instant pannenkoekenmeel. En we hadden melk dus bakken maar. Tegen half tien waren we zover dat we op pad konden. Want omdat een aantal van ons vanmiddag weer terug moesten konden we geen grote afstanden pakken. We gingen op pad richting het "Indianenkamp" en waar vanmorgen Bat al een ree had gezien. Ook nu weer liepen hier reeën, een bok met drie hinds. We liepen door

langs de boszoom, hier hadden we al eens in het verleden een velduil geobserveerd. Een stuk verder werden we geblokkeerd door een brede sloot. We besloten over het draad te gaan en kwamen in een klein eindje bosje waar we een verzameling flessen vonden, blijkbaar was dit een verzamelplek van de leden van de vereniging Anonieme Alcoholisten. In een van de flessen groeide zelf al een plantje. Een eindje verderop kwamen we schedel van een beverrat tegen en

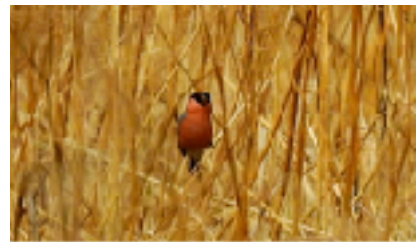
een berk die behoorlijk was aangetast door kankerwoekeringen. Hier in de buurt ligt ook een vennetje. Welk zijn oorsprong vroeger heeft gehad van een oude arm van de Hase. Maar een paar jaar geleden helemaal was uitgegraven door een jager die als wildbeheerder was aangesteld op het landgoed van Wolff. Hij dacht dat hij het alleenrecht had en had deze ven die op een ander zijn land lag zich ook maar toegeëigend. Door het uitgraven waren er wel allerlei waterplanten gaan groeien en dit had de beverratten aangetrokken. Dit zijn namelijk planteneters, en we telden er in deze kleine plas wel drie stuks. The Bat had geluk om

zelfs een van vlakbij te kunnen fotograferen die aan het eten was. Weer trokken we verder richting de OK-corral. Hier troffen we nog een smidse aan van een vogel (kruisbek?) die hier zijn

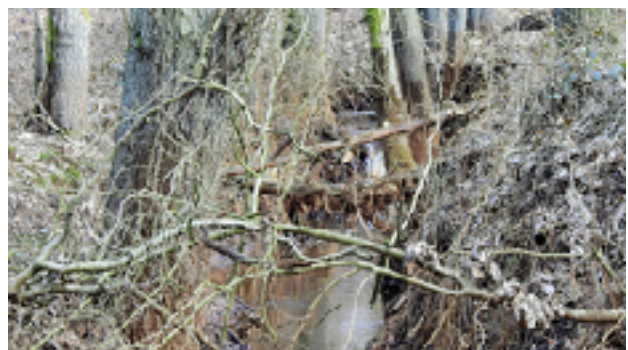
dennenappels sloopte. Wel werd er nog een goudvink gefotografeerd die in het koolzaad op de

akker zat. We gingen weer verder oostwaarts en kwamen weer een oeverbos tegen waar in het verleden nogal vaak reeën inzaten. Bat stelde voor dat Oei en hij hier op het open veld bleven, zij hadden beide een fototoestel meegenomen, en de andere leden door het bos trokken om de reeën te laten schrikken. Dit lukte gedeeltelijk, de reeën vier stuks en een haas kwamen helemaal aan het eind uit het bos en maakten een grote boog om ons fotograferen heen. Geen goede foto dus, misschien krijgen we ze later nog voor de lens. Bam Bam Yeti en de Wijze Uil waren ondertussen ook uit het bos en liepen richting de oude jeugdherberg. Oei Oei en the Bat volgden. Daar aangekomen was Yeti druk in gesprek met twee boomzagers die een oude eik in stukken zaagden die omgevallen was. Wij vervolgden ons pad richting de Mittel Radde en ondertussen kwamen we onze reeën ook weer tegen die nu

verder naar het noorden vluchten. Bij de bosbeek aangekomen zag we iemand weg lopen die we even later bij zijn auto op het zandpad naar de brug over de Mittel Rade weer tegen kwamen. Het bleek een

natuurobservator te zijn, die in het gesprek die we met hem hadden er een aparte mening over Nederlanders had. Al hoewel de laatste opmerking die hij maakte over dat wij Hollanders niet opgescheept zaten met een premier zoals Merkel, hem wel weer gelijk geven. Verder ging het naar de Mittel Radde Brucke om ons dorstlessertje voor onderweg te nuttigen. ondertussen

konden we allerlei natuurobservaties doen. Zoals een buizerd, zilverreiger en de stroming van de Mittelradde, omdat er een blikje van de leuning viel. Het idee was er om nu terug te lopen en te kijken bij de brug in de buurt van ons kampement of het blikje daar zou verschijnen. Maar grote kans dat deze milieubelasting onderweg zou blijven steken. Maar een mooi moment om de terugweg te nemen. Alhoewel, Yeti wilde ons eerst nog even laten zien hoe sterk tondel zwammen zijn en begon een boom, die hiermee bezet was, te beklimmen. We namen nu de meer begaanbare paden en en wegen en onderweg werden we gewaarschuwd door een paar fietsers dat even verderop reeën in het weiland stonden. waar hadden we dit eerder gezien dit weekend? Nauw onze oude bekenden stonden nu hier weer te zonnen. Inclusief "Un Zwarte". We vervolgden onze weg

richting ons kampement en gingen nog op de brug kijken of het blikje misschien te voorschijn kwam. Dat verveeld gauw en The Bat had al afgehaakt en was direct doorgelopen en zat heerlijk van het zonnetje te gieten toen de ander leden ook verschenen. Tijd voor een kampvuurtje en wat drinken. Want Bam Bam en Uil gingen zo vertrekken. Er werd nog even na gefilosofeerd over de

vele dingen die we hadden gezien en het mooie weer dat we hadden getroffen. Maar vergaten een groepsfoto te maken. Daar kwamen de achterblijvers achter toen "Hermann" vrolijk weg-tufte. De drie achterblijvers namen nog een pilsje en gooiden nog een blok hout op het vuur en genoten verder van het mooie voorjaarsweer. Na het avondeten ging Oei Oei even en napje doen en Yeti en Bat een rondje langs de Hase. We verwonderde ons over een prachtige boom die ons

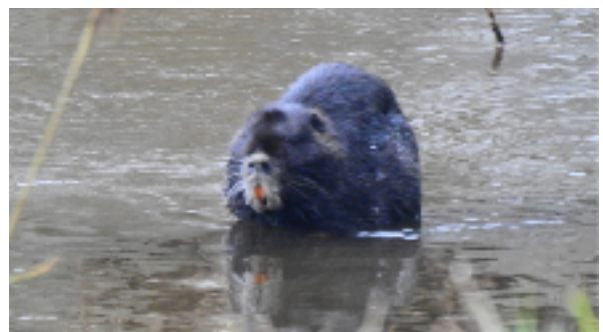

beiden nog nooit was opgevallen in de afgelopen dertig jaar en nu op het punt stond om in de Hase te verdwijnen. Waarschijnlijk stond hij vroeger verder op in het weiland dan nu en keken we daardoor er anders tegen aan. Nog maar snel even een foto gemaakt voordat ook deze is verdwenen. Bij de lus van de Hase sloegen we af binnen door en ontdekten nog een roofvogelnest. Dat het er een was, kon je direct in de omgeving zien waar een kraaiennest een aantal bomen verder was gebouwd. Deze viel in het niet t.o.v. van deze qua omvang en hoeveelheid takken.

Naar onze terugkeer hebben we eerst nog even met zijn tweeën en daarna met zijn drie genoten van een drankje en een goed gesprek. Tegen 23:00 uur gaf the Bat aan dat hij de slaapzak opzocht omdat we ook door de zomertijd verzetten van de klok vannacht een uur korter hadden. Yeti en Oei gingen nog even door en zochten daarna ook hun bedstee op.

Zondag 25 maart.

The Bat werd tegen 7:00 wakker en zag dat het nu door zomertijd dat het schemerde. Misschien kon hij nog een paar mooie plaatjes maken die gistermorgen niet lukte. En zo toog hij er uit en ging op pad met zijn fototoestel. Het was niet zo helder als de vorige dag, maar dat hield ook in dat er geen ochtendmist was. Toch was er in eerste instantie weinig wild te zien. Tot dat hij bij de Hase oever stond en onder hem een Bever wegzwom. De Bat volgde deze en kwam zo achter dat

hij een voedselrondje maakt bij elke wilgenboom die aan het waterrijke knabbelde hij aan de takken die in of boven het water hingen. Eerst aan de oeverkant waar u observator stond en na een 500 meter ging hij naar de overkant en keerde zo terug. Bat volgde hem tot aan de bocht in de Hase en had genoeg plaatjes geschoten. Terug maar weer. Op de plek bij het indianen kamp aar hij vanmorgen ook al langs was gekomen vluchten op terugweg drie reeën weg. En weer dus op de zelfde plaats waar we ze iedere keer hadden gespot. zaterdagmorgen, middag en nu zondagmorgen. Terug bij de ketel was Yeti al bezig aan het koffiezetten want hij had de tuintrekker van zijn schoonmoeder verkocht en verwachtte nog om 10:30 de kopers. Dus werd er vanmorgen niet uitgeslapen en een klein reussies tocht gemaakt. Nadat we de koop hadden afgehandeld, dit kon ook niet anders met drie van deze potige kerels gaat elke koper overstag, werd het tijd om de zaak op te ruimen en schoon te maken. Tegen 12:00 hadden we het zover en konden we van

elkaar afscheid nemen. Met nog een kleine overpeinzing dat het misschien een gebroken weekend was geweest maar dat we verdomd veel hadden gezien en mooi weer hadden gehad. Heren zorg dai niet stief wordt, moar geniet van het leven. En trek er op uit as u't kan.

The Bat